

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **M. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2019, čj. 55 Ad 1/2019-6,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti stanovené usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2019, čj. 10 Ads 62/2019-23, **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 27. 2. 2019 kasační stížnost, kterou žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení krajského soudu uvedenému v záhlaví. Současně s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Usnesením ze dne 7. 3. 2019, čj. 10 Ads 62/2019-11, NSS návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů zamítl, vyzval ji k doložení zastoupení ve lhůtě 15 dnů a poučil ji o následcích nesplnění této výzvy. Citované usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 25. 3. 2019.

[2] Dne 10. 4. 2019 stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty k doložení zastoupení o dva měsíce, neboť s citovaným usnesením se seznámila až dne 5. 4. 2019, protože v té době pobývala u svého syna a ne v místě svého bydliště, a dne 9. 4. 2019 požádala Českou advokátní komoru o určení advokáta k poskytnutí právní služby, což zdejšímu soudu doložila dne 24. 4. 2019 příslušnou žádostí a podacím lístkem o odeslání žádosti prostřednictvím pošty. O stěžovatelčině žádosti o prodloužení lhůty rozhodl NSS usnesením ze dne 6. 5. 2019, čj. 10 Ads 62/2019-23, tak, že stěžovatelce prodloužil lhůtu k doložení zastoupení o jeden měsíc ode dne doručení daného usnesení. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 17. 5. 2019.

K výroku I.:

[3] Dne 17. 6. 2019 byla NSS doručena žádost stěžovatelky o opětovné prodloužení lhůty k doložení zastoupení, neboť Česká advokátní komora dosud nerozhodla o její žádosti. Česká advokátní komora následně k dotazu NSS sdělila, že o žádosti stěžovatelky o určení advokáta k poskytnutí právní služby bylo dne 2. 7. 2019 rozhodnuto tak, že byla zamítnuta.

[4] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. *nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.*

[5] S ohledem na uvedené NSS dospěl k závěru, že u stěžovatelky již neexistují žádné skutečnosti, jež by bylo možné považovat za vážné omluvitelné důvody ve smyslu citovaného ustanovení. Stěžovatelka žádné jiné skutečnosti (mimo uváděné ve třetím bodě tohoto usnesení) netvrdila ani nedoložila, a proto žádost stěžovatelky o opětovné prodloužení lhůty NSS zamítl.

K výroku II.:

[6] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[7] S ohledem na skutečnost, že výzva k doložení zastoupení byla stěžovatelce doručena dne 25. 3. 2019 a následně byla lhůta k doložení zastoupení prodloužena o jeden měsíc ode dne doručení předmětného usnesení, které bylo stěžovatelce doručeno dne 17. 5. 2019, uplynula stěžovatelce marně lhůta k doložení zastoupení dne 17. 6. 2019.

[8] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani dodnes zastoupení nedoložila, NSS v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

[9] NSS připomíná, že výrok o odmítnutí kasační stížnosti lze učinit v tomtéž usnesení, kterým se zamítá žádost stěžovatelky o prodloužení lhůty k doložení zastoupení. Ze zákona totiž neplyne povinnost soudu, aby stěžovatelku opětovně vyzval k doložení zastoupení a stanovil jí k tomu novou lhůtu, pokud zamítl její žádost o prodloužení lhůty k doložení zastoupení (přiměřeně srov. usnesení NSS ze dne 22. 3. 2013, čj. 8 Ans 13/2012-28, a rozsudek NSS ze dne 19. 11. 2015, čj. 8 Afs 53/2015-41).

K výroku III.:

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti NSS rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu